

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/115/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813207878
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7813207878.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu CEE COLLECT FUND 1 LTD, so sídlom Agiou Nikolaou, 67 - 69, 1st floor, Flat/Office 103, Egkomi, 2408 Nikózia, Cyprus, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo, s. r. o., IČO: 36 715 352, so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovaným 1/ W. K., I. XX.XX.XXXX, G. Z. V. XXXX/XX, XXX XX L., toho času bytom W. XXXX, XXX XX Č. Y., Č. L., a 2/ F. K., I. XX.XX.XXXX, G. Z. V. XXXX/XX, XXX XX L., toho času bytom B. XXX, XXX XX W. Z., Č. L., o zaplatenie 1 712,51 € istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zaväzuje žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 497,28 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 04.02.2011 do zaplatenia v mesačných splátkach po 70 €, splatných od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietá.

Nepriznáva žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1 712,51 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1 712,51 € od 04.02.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Poukázal na to, že jeho právny predchodca (Všeobecná úverová banka, a.s.) dňa 03.02.2006 uzavrel so žalovanými v 1. a 2. rade Zmluvu, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovaným v 1. a 2. rade spotrebný úver vo výške 100 000,00 Sk (3 319,39 €). Žalovaní v 1. a 2. rade podpisom Zmluvy vyslovil súhlas so Všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu na poskytovanie spotrebných úverov, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy. Žalovaní v 1. a 2. rade sa Zmluvou zaviazali poskytnutý úver vrátiť právnemu predchodcovi žalobcu v dohodnutých mesačných splátkach riadne a včas vo výške 2 416,79 Sk (80,22 €) pri celkovom počte splátok 60, dátume prvej splátky 03.03.2006 a dátume poslednej splátky 03.02.2011. Podpisom Zmluvy sa žalovaní v 1. a 2. rade zároveň zaviazali právnemu predchodcovi žalobcu uhradiť riadne úroky i poplatok za správu úveru. Právny predchodca žalobcu svoj záväzok vyplývajúci mu zo Zmluvy splnil riadne a včas, t.j. žalovaným v 1. a 2. rade poskytol úver v dohodnutej výške a v dohodnutom termíne. Nakoľko žalovaní v 1. a 2. rade svoj záväzok zo Zmluvy na vrátenie úveru v dohodnutých splátkach právnemu predchodcovi žalobcu nespĺnili riadne a včas, žalobca ich písomne vyzval na splnenie neuhradenej splatnej splátky. Do dňa podania žalobného návrhu žalovaní v 1. a 2. rade uhradili na istine spolu sumu 1 606,88 €.

Právny predchodca žalobcu tak ku dňu 20.08.2012 evidoval voči žalovaným v 1. a 2. rade pohľadávku vo výške 1 712,51 €, ktorá bola, vrátane príslušenstva, na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.08.2012 postúpená na žalobcu. Žalobca poukázal na skutočnosť, že pohľadávka vrátane príslušenstva bola naňho postúpená vo výške 2 887,91 €, avšak v predmetnom konaní si uplatňuje len zaplatenie zostatku nesplatenej istiny vo výške 1 712,51 €, a teda žalovaná suma neobsahuje žiadne zmluvné úroky, úroky z omeškania, poplatky či zmluvné pokuty. Vzhľadom na uvedené si žalobca voči žalovaným v 1. a 2. rade uplatnil dlžnú sumu vo výške 1 712,51 € istiny, ako aj zákonný úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy vo výške 1 712,51 € od 04.02.2011 do zaplatenia, a náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 102,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 213,94 €.

Žalovaný v 1. rade s podanou žalobou nesúhlasil. Namietol premlčanie splátok úveru tri roky od podania žaloby dozadu a žiadal, aby súd premlčané splátky nepriznal. Poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti pracuje v Českej republike, pričom jeho mesačný zárobok je na úrovni minimálnej mzdy, t.j. vo výške okolo 10 000,00 Kč, preto pre prípad, že by ho súd zaviazal na úhradu nejakej sumy, požiadal o priznanie splátok, ktoré navrhol vo výške 70 € mesačne.

Žalovaná v 2. rade sa v celom rozsahu pripojila k vyjadreniu svojho manžela (žalovaného v 1. rade). Doplnila, že dlhu na úvere sú si vedomí. Taktiež namietla premlčanie časti dlhu - splátok, ktoré sú už premlčané.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovné:

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.08.2012 a výňatku z jej Prílohy č. 2 Zoznamu postupovaných pohľadávok vyplýva, že Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávku voči žalovaným v 1. a 2. rade v celkovej výške 2 887,91 €, a to vo výške 1 712,51 € istiny, vo výške 755,34 € základného úroku vypočítaného za použitia úrokovej sadzby 12,50 % ročne, vo výške 261,83 € úroku z omeškania vypočítaného za použitia úrokovej sadzby 5,00 % ročne a vo výške 158,23 € poplatkov.

Z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 23.08.2012 a z Výzvy k úhrade dlžnej sumy zo dňa 23.08.2012 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú v 2. rade na úhradu dlhu vo výške 2 947,02 € v lehote do 12.09.2012, nakoľko ku dňu 20.08.2012 bola pohľadávka jeho právneho predchodcu (spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s.), vyplývajúca zo Zmluvy č. 000151711010206 zo dňa 03.02.2006, spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia, postúpená na žalobcu.

Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru, reg. č. 000151711010206, uzavretej dňa 03.02.2006 (ďalej len „Zmluva“), vyplýva, že bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - a žalovanými v 1. a 2. rade, pričom jej predmetom bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky ako spotrebný úver vo výške 3 319,39 € (100 000,00 Sk) s pevnou úrokovou sadzbou vo výške - neuvedenej, s lehotou splatnosti 60 mesiacov, s mesačnou anuitnou splátkou vo výške 80,22 € (2 416,79 Sk) pri celkovom počte splátok 60, s dátumom prvej anuitnej splátky 03.03.2006 a dátumom poslednej anuitnej splátky 03.02.2011, s ročnou percentuálnou mierou nákladov 7,23 % ročne a s celkovými nákladmi dlžníka (budúca hodnota spotrebného úveru) 4 706,49 € (141 787,72 Sk), z toho výška istiny 3 319,39 € (100 000,00 Sk) a výška úrokov s poplatkami 1 387,10 € (41 787,72 Sk). Zo Zmluvy ďalej vyplýva, že ku dňu jej uzavretia bol určený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 66,39 € (2 000,00 Sk), poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 2,66 € (80,00 Sk) mesačne, poplatok za I. upomienku vo výške 6,64 € (200,00 Sk), poplatok za každú ďalšiu upomienku vo výške 33,19 € (1 000,00 Sk) a poplatok za vystavenie upozornenia ručiteľovi vo výške 9,96 € (300,00 Sk).

Z Prehľadu histórie transakcií na úverovom účte 5015022221/0200 (ďalej len „Prehľad histórie transakcií“), predloženého súdu za obdobie od 03.02.2006 do 30.04.2009 vyplývajú všetky obraty na účte žalovaných v 1. a 2. rade, ku ktorým došlo v uvedenom období, pričom k prvému dňu, od ktorého je výpis vyhotovený, t.j. ku dňu 03.02.2006, došlo k čerpaniu úveru vo výške 3 319,39 € (100 000,00 Sk), ktorý bol následne, splátkami v období od 03.03.2006 do 12.12.2008, uhrádzaný zo strany žalovaných v 1. a 2. rade predpísanými splátkami, pričom naposledy došlo k vkladu na účet zo strany žalovaných v 1. a 2. rade dňa 12.12.2008. Ďalej z Prehľadu histórie transakcií vyplýva pomer, v akom sa uhradené splátky započítali na úhradu istiny, úrokov, poplatkov za vedenie účtu a poplatkov za upomienky.

Súd sa ďalej oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom účinnými od 17.10.2005 (ďalej len „Všeobecné obchodné podmienky“).

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne, v časti splátok splatných odo dňa 03.09.2010 do 03.02.2011 s ich príslušenstvom, dôvodná tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, a preto jej v tejto časti vyhovel. V prevyšujúcej časti, t.j. v časti splátok splatných do 03.08.2010 s príslušenstvom, bolo potrebné žalobu zamietnuť z dôvodu ich premlčania v zmysle ustanovení § 100 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2007, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“).

Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2008, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka:

(1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

(2) Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka:

(1) Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

(2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

(3) Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ustanovenia § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa ustanovenia § 392 ods. 1 prvej vety Obchodného zákonníka, pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti).

Podľa ustanovenia § 393 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri právach vzniknutých z porušenia povinnosti začína premlčacia doba plynúť dňom, keď bola povinnosť porušená, ak nie je pre premlčanie niektorých týchto práv ustanovená osobitná úprava.

Podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa ustanovenia § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, t.j. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „zákon č. 634/1992 Zb.“), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. decembra 2007, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), sa na účely tohto zákona rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

(2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 100 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení, súd považuje za nepochybné, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanými v 1. a 2. rade zmluvu o úvere, ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti účastníkov ako zmluvných strán sa preto spravujú ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V prejednávanej veci súd zároveň dospel k záveru, že nakoľko žalovaní v 1. a 2. rade vystupovali v danom prípade pri podpise zmluvy ako fyzické osoby, ktoré úverom zabezpečovali svoje potreby, teda ako spotrebiteľia, zatiaľ čo právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ, pričom išlo o formulárovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačnom formulári, do ktorého sa vpisujú iba meniace sa údaje, a teda jej obsah nemohli žalovaní v 1. a 2. rade podstatným spôsobom meniť, respektíve ovplyvniť, je predmetná Zmluva svojím charakterom zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako osobitný zmluvný typ, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy uzavreté či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené a tiež so zreteľom na skutočnosť, že hoci ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy výslovne neuvádzalo zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, v zmysle v tom čase platného ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. treba za spotrebiteľskú zmluvu považovať každú zmluvu uzavretú podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, ako aj s ohľadom na povahu zmluvných strán, súd ustálil, že v danom prípade došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Za tohto stavu, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou je v danom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je vo vzťahu k zmluve o úvere Obchodný zákonník, je potom

nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch (napríklad uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.09.2014, sp. zn. 6Co/139/2013). To znamená, že jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, predmetná Zmluva musí mať aj náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch.

Preto súd pri posudzovaní dôvodnosti námietky premlčania vznesenej žalovanými v 1. a 2. rade vychádzal s poukazom na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka z právnej úpravy inštitútu premlčania obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Predmetná vec je totiž spotrebiteľským úverom, na ktorý musí dopadať regulovaná osobitná právna úprava tak zákona o ochrane spotrebiteľa, ako i Občianskeho zákonníka. Musí byť preto v súlade s princípom ochrany spotrebiteľa, ak v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu občianskeho práva, a nie podnikateľského práva. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva, a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah vrátane premlčania by totiž v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepochybne predstavovalo zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Uvedenému záveru nasvedčuje aj novoprijatá právna úprava § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Hoci je táto úprava účinná až od 1. apríla 2015, súd ju použil ako interpretačnú pomôcku pri aplikovaní jednej z dvoch vyššie uvedených právnych úprav premlčania. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je na uplatnenie práva ako na uplatnenie práva zo spotrebiteľskej zmluvy potrebné aplikovať úpravu Občianskeho zákonníka, teda trojročnú premlčaciu dobu.

Z oboznamovaných listinných dôkazov vyplýva, že žalovaní v 1. a 2. rade poslednýkrát uhradili splátku dňa 12.12.2008, pričom od uvedeného dňa žalovaní v 1. a 2. rade neuhradili žiadne platby a právny predchodca žalobcu ku dňu 20.08.2012 postúpil pohľadávku voči žalovaným v 1. a 2. rade na žalobcu, ktorý dňa 23.08.2012 vyzval žalovanú v 2. rade na úhradu dlžnej sumy.

Z vyššie uvedeného Prehľadu histórie transakcií jednoznačne vyplýva, že právny predchodca žalobcu najneskôr od 04.01.2009 zistil, že žalovaní v 1. a 2. rade neuhradili ďalšiu z predpísaných splátok úveru. Teda najneskôr od uvedeného dňa sa dozvedel, že žalovaní v 1. a 2. rade si neplnia svoje povinnosti v súlade so Zmluvou. Súd teda má zato, že premlčacia lehota začala plynúť už od doby, keď právnemu predchodcovi žalobcu vzniklo právo vymáhať dlžnú sumu v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré boli súčasťou uzavretej Zmluvy. V článku VI. Všeobecných obchodných podmienok sú upravené podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa, pričom v zmysle bodu 1. písm. a) predmetného článku VI. Všeobecných obchodných podmienok môže veriteľ požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve z dôvodu, že dlžník je v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný s upozornením na právo veriteľa odstúpiť od úverovej zmluvy. Právny predchodca žalobcu teda vedel o tom, že žalovaní v 1. a 2. rade si neplnia svoje povinnosti v zmysle Zmluvy, a teda mal reálnu možnosť uplatňovať si voči žalovaným v 1. a 2. rade svoje práva žalobou na súde. Keďže tak neurobil, plynula mu premlčacia lehota a táto pokračovala aj po postúpení pohľadávky na žalobcu, nebola prerušená a nezačala plynúť nanovo, pričom žaloba na súd bola podaná dňa 06.08.2013. Z toho vyplýva, že nárok žalobcu ako právneho nástupcu Všeobecnej úverovej banky, a.s. na úhradu splátok splatných v období do 03.08.2010 vrátane nie je možné žalobcovi priznať, nakoľko uvedené splátky sú premlčané. Žalobca totiž podal žalobu dňa 06.08.2013, pričom všetky plnenia splatné tri roky pred podaním žaloby, teda do 05.08.2010, sú v súlade s ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka premlčané, a preto ich nemožno priznať. Nakoľko žalovaní v 1. a 2. rade v konaní vzniesli námietku premlčania, súd z titulu premlčania nároku žalobu žalobcu v časti o zaplatenie sumy, prevyšujúcej priznanú sumu nepremľaných splátok, zamietol. Splátky, ktorých splatnosť bola určená v období do 03.08.2010, boli ku dňu podania žaloby (uplatnenia nároku žalobcom) premlčané, a preto súd žalobcovi nemohol priznať zaplatenie dlžnej sumy uplatnenej z titulu týchto dlžných splátok. Z rovnakého dôvodu, keďže súd žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie istiny v tejto časti, mu nepriznal ani uplatnený úrok z omeškania. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné žalobu v tejto časti zamietnuť.

Nárok žalobcu vo vyhovujúcej časti, t.j. v časti priznanej sumy 497,28 € istiny zodpovedajúcej splátkam úveru splatným v období od 03.09.2010 do 03.02.2011, t.j. súčtu celkom šiestich splátok vo výške 80,22 € vrátane šiestich poplatkov za vedenie úverového účtu predpísaných na úhradu za uvedené obdobie vo výške 2,66 € za každý mesiac, t.j. spolu vo výške 15,96 €, sa opiera o oboznamovanú Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru, reg. č. 000151711010206, zo dňa 03.02.2006 a ustanovenia § 497 až § 507 Obchodného zákonníka.

Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že žalovaným v 1. a 2. rade boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré žalovaní v 1. a 2. rade žalobcovi (jeho právnomu predchodcovi) včas, ani do dnešného dňa nevrátili, čím sa dostali do omeškania. Súd žalobcovi priznal nárok na úhradu posledných šiestich žalovanými v 1. a 2. rade neuhradených splátok úveru, ktorých výška a termín splatnosti vyplýva zo súdu predloženej Zmluvy, ku ktorým súd pripočítal poplatok za vedenie úverového účtu dohodnutý vo výške 2,66 € mesačne, a ktoré ku dňu podania žaloby na súd ešte neboli premičané. Vzhľadom na uvedené, má žalobca nárok na úhradu dlžnej sumy vo výške 497,28 € istiny zodpovedajúcej súčtu nepremičaných splatných splátok úveru, vrátane poplatkov za vedenie úverového účtu, preto bolo potrebné žalobe v tejto časti vyhovieť.

Výrok o úrokoch z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, pričom úrok z omeškania zo splátok, na ktoré má žalobca podľa záverov súdu nárok, súd priznal žalobcovi za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti poslednej z predpísaných splátok úveru do zaplatenia.

Výrok o priznaní splátok žalovaným v 1. a 2. rade sa opiera o ustanovenie § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“), podľa ktorého ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročniti určí.

Súd dospel k záveru, že vzhľadom na zárobkové, majetkové a sociálne pomery žalovaných v 1. a 2. rade by nebolo v ich schopnostiach a možnostiach dlžnú sumu uhradiť jednorázovo v kratšej lehote, a preto umožnil žalovaným v 1. a 2. rade dlžnú sumu splatiť v mesačných splátkach po 70,00 € pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Nakoľko úspech žalovaných v 1. a 2. rade presiahol úspech žalobcu a žalovaní v 1. a 2. rade si v konaní náhradu trov neuplatnili, súd v konečnom dôsledku nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.